

Druhá kapitola

Na televizním plató nastal rozhodující moment. Již za chvíli měla být vyhlášena vítězka konkurzu neboli nová rosnička televizní stanice.

„Právě nastal okamžik, na který všichni tak netrpělivě čekáme!“ oznámil Alec.

Začalo odpočítávání. Mireille a Aurora už dychtily po výsledku a nedočkavostí jen hořely.

„Diváci rozhodli...,“ pokračoval moderátor, který se snažil udržet napětí, „... že novou rosničkou KIDZ+ je... Mireille!“

Vítězka, překvapená tím, že 82 procent diváků hlasovalo pro ni, vykročila vpřed, aby přijala ovace rozjásaných fanoušků. Naopak Aurora rychle opustila jeviště a se sklopenou hlavou se vzdálila. Byla velmi zklamaná, protože si byla naprosto jistá, že rosničkou se stane ona.

Na tajemném místě ve městě, ve skrytém doupěti plném bílých motýlů, žil Lišaj. Tento studený a vypočítavý ničema byl posedlý získáním mirákulí superhrdinů Červené Berušky a Černého Kocoura, totiž jejích náušnic a jeho prstýnku. Pomocí nich

chtěl ovládnout svět. Způsob, jakým toho chtěl dosáhnout, byl založen na jeho schopnosti odhalit negativní energii lidí, okamžik, ve kterém jsou tyto osoby nejvíc zranitelné a náchylné podlehnout mu a proměnit se v jeho otroky. K tomu vždy používal některého z bílých motýlů, do něhož soustředil své ničemné síly, které ho proměnily na akumu. Ten se pak dostal dovnitř předmětu patřícího oběti, a spojil ho tak s Lišajem. Tímto způsobem ničemný Lišaj proměňoval normální lidi na superničemy, které mohl na dálku ovládat.

A právě v této chvíli Lišaj ucítil silné vibrace, které vycházely z jeviště televizního kanálu KIDZ+.

„Cítím hněv a zklamání. Cítím slabost mé příští oběti. Jak snadná kořist pro mé akumy,“ zašeptal si pro sebe podlým hlasem.

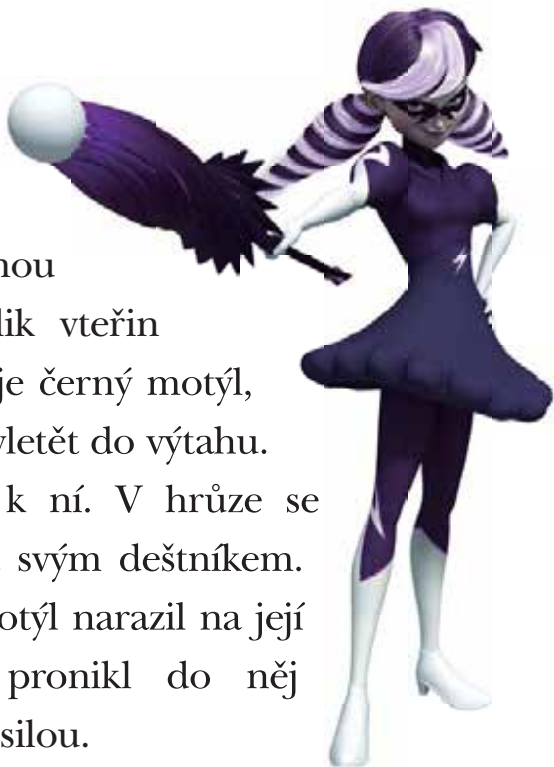
V tom okamžiku se mu na ruce usadil bílý motýl. Ničema jej ukryl do dlaní, a když je znovu rozevřel, objevil se černý motýl. Byl to akuma, nejdůležitější Lišajova zbraň, pomocí které se zmocňoval svých obětí. Akuma vyletěl oknem doupěte a zmizel nad noční Paříží.

Aurora právě stála ve výtahu televizní budovy. Když byla na pódiu, před kamerami a publikem, potlačila a ukryla svou zlost, ale nyní byla sama a nechala své zklamání vybublat na povrch.

„Já jsem měla vyhrát!“ vykřikla a rozevřela svůj pěkný deštník, který neustále nosila s sebou. „Jsem nadaná a vypadám jako hvězda, mám všechny předpoklady! Ale ona mi všechno ukradla. Ukradla mi to přímo pod nosem!“

Náhle sebou výtah škubl a světla zablikala a zhasla. Vystrašená Aurora sledovala, jak

se cosi neurčitelného pokouší protáhnout štěrbinou ve dveřích. O několik vteřin později zjistila, že to je černý motýl, kterému se podařilo vletět do výtahu. Rozletěl se směrem k ní. V hrůze se dívka pokusila bránit svým deštníkem. Když hrůzostrašný motýl narazil na její improvizovaný štít, pronikl do něj a ovládl ho svou zlou silou.

Ve stejném okamžiku Aurora zaslechla podivný a studený hlas ve své mysli. Byl to Lišaj.

„Máš naprostou pravdu, ty jsi měla vyhrát.“

Dívka vzhledla, ale už to nebyla stejná dívka. Její výraz byl povýšený, agresivní a nenávistný.

„Měla jsem vyhrát já!“ zopakovala znovu rozzuřeně.

Lišaj ovládl Auroru svou zlou mocí a proměnil ji na superničemnici Bouři.

„Já, Lišaj, tobě – Bouře – poskytnu moc, aby ses mohla pomstít jako moje rosníčka. Vše, co musíš udělat, je získat pro mě mirákula. Dokážeš to?“ zeptal se na dálku své nové oběti.

„Samozřejmě že ano!“ zvolala Bouře sebejistě.

„Přesně tohle jsem chtěl slyšet!“ odpověděl jí Lišaj. „Ukaž jim, kdo ve skutečnosti je ta nejlepší rosnička!“

Bouře, která byla nyní oblečena do fialové soupravy s punčochami a obuta do bílých vysokých kozaček, vyzbrojena svým deštníkem ovládaným akumou, vykročila z výtahu rozhodným krokem a s úšklebkem na rtech. Byla připravená splnit své poslání.

V parku poblíž Marinettina domu zatím fotograf a jeho pomocník pracovali na fotoreportáži s Adrienem. Chlapec, který byl před kamerou naprostý profesionál, právě pózoval před pěknou fontánou. Jakmile Marinette, Alya a Manon vešly do parku, schovaly se za strom a pozorovaly vše z úkrytu.

„Dobře! Přiblížíme se s klidem, jako že se tady procházíme jen tak náhodou,“ zašeptala Marinette.

„A pak?“ zeptala se jí Alya, kterou kamarádčin plán moc nepřesvědčil.

„Pak... ho pozvu po focení na koktejl,“ odpověděla Marinette nadšeně. „A... vezmeme se. A budeme žít šťastně v nádherném domě! A budeme mít dvě děti. Ne, tři! A psa! Nebo kočku. Ne, tu ne. Křečka! Miluju křečky!“

„Poslyš, a co kdybys začala tím ‚Ahoj, zrovna jdu kolem‘ a pak uvidíme, jestli dojde

i na pozvání na koktejl?“ přerušila ji Alya a vrátila ji zase nohama na zem.

Zatímco fotografování pokračovalo, obě přítelkyně a holčička se procházely za fontánou a snažily se vypadat normálně, ačkoliv Marinette přetvařování zrovna dvakrát nešlo. Byla nervózní a kráčela dlouhým čapím krokem, těžkopádně a mimo rytmus. Nicméně strategie nefungovala, protože Adrien si jich ani nevšiml.

„Nevadí, zkusíme to znovu!“ naléhala Marinette.

Tentokrát se Adrien otočil a pozdravil své spolužačky. Ale nemohl se jim déle věnovat, protože fotograf byl netrpělivý a dožadoval se pozornosti.

I když se Adrien už jejich směrem nedíval, Marinette ho stále ještě zdravila stejným přihlouplým úsměvem na tváři. Byla tak šťastná,

že to vypadalo, že není schopná ovládat svoje gesta.

„Vidělas? Pozdravil mě!“ vykřikla nadšeně a plácla Alyu.

„Jo, viděla. Jasně, to je normální, protože spolu chodíme do třídy,“ odpověděla kamarádce odevzdaně, když viděla její nadšení.

Daleko od nich, ve studiích televize KIDZ+, Mireille sjížděla výtahem směrem k východu, nadšeně objímala svůj vítězný pohár a připravovala se na pozdravení s fanoušky, kteří již na ni venku čekali. Když se ale dveře otevřely, ocitla se tváří v tvář Bouři.

„Nazdárek, já jsem Bouře, jediná rosnička, která se nikdy nemýlí v předpovědích! A – naneštěstí pro tebe – se nezadržitelně blíží rozsáhlá studená fronta... a to právě teď!“ nadhodila výhrůžným tónem poté, co jí dovolila vystoupit z výtahu.

Mireille se polekala a pokusila se utéct, ale rozvzteklá Bouře jí to nedovolila a zastoupila jí cestu. Namířila na ni svým deštníkem, který po proměně dokázal ovládat počasí, a vytvořila kolem Mireille silnou ledovou vrstvu.

„Zachraňte mě někdo! Pomoc! Pomoc!“ prosila Mireille a pokoušela se rozlomit led vši svou silou.

Poté, co se Bouře ujistila, že Mireille neutěče a že nablízku není nikdo, kdo by jí pomohl, vyrazila za svým cílem, kterým nebylo nic jiného než získání mirákulí.